

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17369

гр. София, 07.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
закрито заседание на 07.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разглежда дело номер **5175** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на П. И. П. от [населено място], подадена чрез адв. Х., срещу Заповед № 25-0281-000398/25.03.2026 г. за прилагане на ПАМ по чл. 171 т. 1 б.з, б. „бб“ от ЗДвП, издадена от Т. Г. С. – началник група към ОДМВР - П., РУ К.. С жалбата съдът е сезиран и с искане да бъде постановено спиране на изпълнението на оспорената в настоящото производство заповед. Развити са аргументи, че отнемането на СУМПС ще доведе до значителни затруднения и трудно поправими вреди за жалбоподателя свързани с невъзможност да упражнява трудова дейност и полагане на грижи за семейството му. В подкрепа на изложеното са представени служебна бележка от работодателя, удостоверение за раждане на трите деца на оспорващия и др. Ответникът – Т. Г. С. – началник група към ОДМВР - П., РУ К., не изразява становище по искането.

Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо – при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ, от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно. Разгледано по същество е основателно.

В конкретния случай спрямо П. И. П. е приложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, „ББ“ от ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Обжалването на тези заповеди се извършва по реда на АПК, но по арг. от чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената ПАМ.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя.

Според правната теория, за значителни се преценяват вреди, които имат посочено материално изражение, а като трудно-поправими вреди, които касаят ценности като живот и здраве. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя. В настоящия случай искането за спиране се обосновава с вероятното настъпване на значителни вреди, изразяващи се в невъзможност за изпълнение на трудовите задължения, респ. лишаване от месечни доходи. Както последователно приема актуалната практика на Върховния административен съд – вж. напр. Определение № 533/19.01.2026 г. по адм. дело № 12298/2025 г., Определение № 1738/16.02.2026 г. по адм. дело № 1267/2026 г. и Определение № 1661/13.02.2026 г. по адм. дело № 979/2026 г. – при преценката по чл. 166, ал. 4 АПК съдът следва да съобрази не само твърдените вреди, но и дали при конкретните факти предварителното изпълнение реализира преследваната от закона цел и дали същата не е вече постигната.

Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з), бб ЗДвП има преустановителен и превантивен характер – насочена е към осигуряване спазването на изискванията за движение на пътни превозни средства в съответствие със Закона за движение по пътищата, за предотвратяване и преустановяване на конкретни нарушения, лимитативно индивидуализирани в конкретните норми на чл. 171, т. 1, б. “з”, подб. „бб“ от ЗДвП.

По своята правна природа ПАМ е средство за защита на права и законни интереси на други правни субекти, държавата и обществото. В случая допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта не постига реалният ефект на предварителното изпълнение. Допуснатото от закона предварително изпълнение не съдържа законова презумпция за непогрешимост, за избягване на несъразмерност с конкретната ситуация и несъизмеримост на вредите с целите на издадения административен акт.

В конкретния случай, за да постанови оспорената ПАМ от 25.03.2026 г., административният орган се позовава на съставен АУАН № А. от 21.11.2025 г. за извършено от жалбоподателя нарушение на 05.07.2025 г. При тези факти е видно, че заповедта е издадена след повече от осем месеца от датата на извършване на твърдяното административно нарушение, което сериозно разколебава реализирането на целта на принудителните административни мерки.

Основателни са и изложените твърдения, че ако не бъде спряно изпълнението на оспорената заповед съществува обективна възможност жалбоподателя да бъде лишен от упражняване на трудова дейност, от средства за издръжка на семейството си и полагане на грижи за трите му деца.

По тези съображения искането по чл. 166 АПК е основателно и следва да бъде уважено, като предварителното изпълнение на заповедта следва да бъде спряно до произнасянето на съда с влязъл в сила съдебен акт.

Воен от горното и на основание чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд-София град, III отделение, 44 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0281-000398/25.03.2026 г., издадена от Т. Г. С. – началник група към ОДМВР - П., РУ К., с която на П. И. П. от [населено място] е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“, б. „бб“ от ЗДВП, до приключване на производството по оспорването му с влязъл в сила съдебен акт

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: